

4. Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a /Hatalmas,* és szent az ő /neve. **Ant.**
 5. És az ő irgalmassága nemzetségről nemzet/ségre,* azokon, kik őt /félük.
 6. Hatalmasságot cselekedett az ő /karjával,*
 szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizakodottsága /által.
 7. Letette a hatalmasokat a /székről,* és fölmagasztalta az alázato/sakat.
 8. Az éhezőket betöltötte /jókka,* és a gazdagokat üresen /küldte el. **Ant.**
 9. Fölvette Izraelt az ő /szolgáját,* hogy ne felejtse irgalmas/ságát.
 10. Miképpen megmondotta vala atyá/inknak,*

Ábrahámnak és az ő ivadékának mindö/rökké.

11. (Meghajlás) Dicsőség az Atyának és /Fiúnak,* és Szentlélek /Istennek.
 12. Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.
Ant.

Mi Atyánk ...

VI. Könyörgés és Befejezés

Pap: Az Úr legyen veletek! **Hívek:** És a te lelkeddel!

(Ha nem pap vezeti: Uram, hallgasd meg könyörgésemet! **H.:** És az én kiáltásom jusson eléd!)

a) Húsvétkor:

Könyörögjünk! Isten, ki az elesett világot Fiad alázatossága által fölemelted, híveidnek örökké tartó vígasságot engedj, hogy kiket az örök kárhozat veszélyétől megmentettél, azoknak az örökké tartó örömeik élvezetét juttasd. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön-örökké. Ámen.

b) Mennybemenetel ünnepén:

Könyörögjünk! Engedd kérünk, mindenható Isten, hogy amint hisszük, hogy Egyszülötted. a mi Megváltónk a mai napon a mennybe ment, úgy lelkületünk szerint mi magunk is a mennyekben lakozunk. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön-örökké. Ámen.

Pap: Az Úr legyen veletek! **Hívek:** És a te lelkeddel!

(Ha nem pap vezeti: Uram, hallgasd meg könyörgésemet! **H.:** És az én kiáltásom jusson eléd!)

Pap: A meghalt hívek lelkei Isten irgalmából békességben nyugodjanak! Ámen.

E: Mondjunk áldást az Úr-nak, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja!

H: Istennek legyen há-la, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja!

Időszaki Mária-antifona:

1. Mennynek Királyné Asszonya, – örülj szép Szűz, alleluja! –

Mert kit méhedben hordozni méltó voltál, alleluja.

2. Amint megmondotta vala, – föltámadott, alleluja! –

Imádd Istent, hogy lemossa bűneinket, alleluja!

V.: Örülj és vigadj, Szűz Mária, alleluja! **R.:** Mert biztonnal föltámadott az Úr, alleluja!

Könyörögjünk! Úristen, ki szent Fiadnak, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak föltámadásával a világot megörvendeztetni méltóztattál, add, kérünk, hogy az ő Anyja, Szűz Mária által az örök élet örömeit elnyerhessük. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Vesperás húsvéti időszakra és Mennybemenetel napjára

I. Bevezetés

Pap: Isten, figyelmezz az én segítségemre! **Nép:** Uram, siess megsegíteni engem!

(Meghajlás) **Pap:** Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek,

- miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, és mindörökkön örökké. **Ámen. All.**

II. Zsoltározás:

Antifona:

Tonus peregrinus

Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja!

Zsolt.113 (első szakasz). Isten a nagypéntek és húsvét félelmetes jelei közepette szabadította meg népét.

1. **Izrael** kijöve **Egyiptomból**, (le) * **Jakob** háza a **barbár nép** /közül.

2. Lőn Júdea az **Úrnak** /szentélye, * Izrael az ő **biro**/dalma.

3. **Látta** a tenger **és el/futott**, * a **Jordán** vize **vissza/fordult**.

4. A hegyek ugráltak, **mint** a /kosok, * a halmok, **mint** a juhok **bárá**/nyai.

5. **Mi** **lelt** téged, **tenger**, **hogy** /elfutsz? * **és te**, **Jordán**, **hogy** **vissza/fordulsz?**

6. Hegyek, ugráltok, **mint** a /kosok? * **és halmok**, **mint** a juhok **bárá**/nyai.

7. **Rendülj** meg, **föld**, **az Úr** **színe** /előtt! * **Jákob** **Istenének** **orcsája** /előtt!

8. Ki a **kösziklát** állótóvá /tette, (fel) * s a **köszálat** vizek forrásaivá **változ**/tatta.

(Meghajolva) **DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,***

ÉS SZENTLÉLEK IS/TENNEK.

Miképpen kezdetben vala **most** és /mindenkor,* és mindörökkön-örökké. /Ámen.

Ant. Alleluja

Zsolt.113 (második szakasz) A keresztségben ellene mondtunk a Sátánnak, és minden bálványimádásnak.

9. **Nem nekünk**, **Uram**, /**nem nekünk**, (le) * **hanem** a te **nevednek** **adj** **dicső/séget**.

10. A te irgalmasságodért és igazmondá/sodért, * **hogy** ne mondhassák a pogányok:
hol **vayon** **az** ő **Is**/tenük?

11. **A mi** **Istenünk** a **mennyben** /**lakik**, * **mindent**, **amit** **akart**, **megcsele**/kedett.

12. A hitetlen bálványa **ezüst** és /**arany**, * **emberi** **kezek** **alko**/tása.

13. **Szájuk** **vayon** **és** **nem** /**szólnak**, * **szemük** **vayon** **és** **nem** /**lát**nak.

14. **Fülük** **vayon** **és** **nem** **hal**/lanak, * **orruk** **vayon** **és** **nem** **sza**/golnak.

15. **Kezüik** **vayon**, **és** **nem** **tapintanak**, **lábuk** **vayon**, **és** **nem** /**járnak**, *

nem **kiáltanak** **az** ő **tor**/kukkal.

16. Hasonlók legyenek hozzájuk, kik **azokat** /csinálják, (fel) *

és **mind**, **akik** **azokban** /**bíznak**.

(Meghajolva) **DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,***

ÉS SZENTLÉLEK IS/TENNEK.

Miképpen kezdetben vala **most** és /mindenkor,* és mindörökkön-örökké. /Ámen.

Ant. Alleluja

Zsolt.113 (harmadik szakasz). A keresztségben megújult nép Istennek él és az ő áldásaiban részesedik!

17. **Izrael háza az Úrban /bízott, (le) * ő segítőkük és oltalma/zójuk.**

18. Áron háza az Úrban /bízott, * ő segítőkük és oltalma/zójuk.

19. Kik félik az Urat, az Úrban /bízottak, * ő segítőkük és oltalma/zójuk.

20. Megemlékezett az Úr /rólunk, * és megáldott /minket.

21. Megáldotta Izrael /házát, * megáldotta Áron /házát.

22. Megáldotta mind, akik félik az /Urat, * a kicsinyeket és a na/gyokat.

23. Gyarápítson meg az Úr ti/teket, * titeket és gyermekei/teket.

24. Áldottak vagytok ti az /Úrtól, * ki a mennyet és a földet terem/tette.

25. Az egek ege az /Úré, * a földet pedig az embernek /adta.

26. Nem a halottak dicsérnek téged, /Uram, * sem azok, kik a halálba /szállnak.

27. Hanem mi, akik élünk, áldjuk az /Urat, (fel) * mostantól fogva és mindö/rökké!

(Meghajolva) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,*

ÉS SZENTLÉLEK IS/TENNEK.

Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön-örökké. /Ámen.

Ant. Alleluja

III. Olvasmány és Responzorium a.) Húsvétkor - Olvasmány - Kol 3, 1-2

Testvérek! Ha föltámadtatok Krisztussal, az odafent valókat keressétek, ahol Krisztus ül az Atya jobbán, /azt izleljétek, ami fönt van, //s ne azt, ami /földi. *Közösen:* Istennek legyen /hála.

Vagy: Olvasmány - Róm 14, 8- 9

Testvérek! Akár élünk, akár halunk, az Úré vagyunk, / mert azért halt meg és azért támadt fel Krisztus, // hogy a holtakon és az élőkön egyaránt ural/kodjék. *Közösen:* Istennek legyen /hála.

R.) Föltámadt az Úr a sír-ból,* al-le- lu-ja, al-le-lu-ja.

V.) Ki a kereszt-fán füg-gött,* R: al-le-lu-ja, al-le-lu-ja.

V. Dicsőség az Atyának, és a Fi-ú-nak, és a Szentlé-lek-nek. **R: Föltámadt ...**

b) Mennybemenetel ünnepén: - Olvasmány: Ef 4,10. 15.

Aki leszállott, ugyanő az, aki felment minden egek fölé, hogy beteljesítsen mindent, / és felnőjünk mindenestől Őbenne, // aki a Fő, a Jézus /Krisztus. *Közösen:* Istennek legyen /hála.

R.) Fölment az Isten ujjon-gó örömmel,* al-le- lu-ja, al-le-lu-ja.

V.)Fölment az Úr trombi- ta szó- val,***R) al-le-lu-ja, al-le- lu-ja**

V. Dicsőség az Atyának, és a Fi-ú-nak, és a Szentlé-lek-nek. **R.) Fölment...**

IV. Himnusz és verzikulus: - Himnusz: D.U. 96

1. Az Isten igaz napja ez, – szent Fényességgel tiszta nap, – a drága vér ma mossa le a világ szörnyű bűneit. 2. Hitetlen hite visszatér, ma újra látnak a vakok, – s kiben nem old fel rettegést, – ha látja, megtér a lator. 3. Keresztjét jóra váltja ő, – gyors hittel Jézust kérleli, – igazként sokat megelőz, – az Úr országát elnyeri.

4. Ámulnak mind az angyalok, – látván a testi büntetést, – s hogy Krisztushoz tér a gonosz, – boldog életet érdemel. 5. Csodálatos misztérium – világ szennyét hogy mossa le, – mindenki bűnét elveszi, – test vétkét tisztítván a test. 6. Lehet-e ennél nagyszerűbb – vétket bocsát az irgalom, – félelmet old a szeretet, – s új életet szül a halál?! 7. Saját csalétkét falja fel, – magát köti meg a Halál, – meghal mindenki Élete, – s felkél, mint minden élete. 8. Elér mindenkit a Halál, – de feltámad mind a halott, – s pusztítva, ütve a Halál – csak maga vesztét nyögheti. 9. Kérünk, teremtő Istenünk, – vigadva Húsvét ünnepén, – ne ártson nekünk a Halál, – véd meg örökre népedet!

Meghajolva: 10. Urunk, tenéked glória, – aki legyőzted a Halált, – az Atyát és Szentleket is – dicsérjük minden századon. Ámen.

Verzikulus: a) Húsvét: V.: Maradj velünk, Urunk, alleluja! R.: Mert már esteledik, alleluja!

b) Mennybemenetel ünnepén: V: Az Úr a mennyben, alleluja! R: Felállította trónusát, alleluja

V. Magnificat: az alábbi három szakaszt a Magnificatba egyenként illesztjük, majd a végén mindhármat egybe énekeljük!

a) Húsvétkor:

1. Al- le- lu- ja! Elhenge - rült a kő, al - le-lu-ja, a sírbolt aj - ta- já-ból,
2. Al- le- lu- ja! Miért keresed, ó asz - szony al- le-lu-ja, a halottak között az é-lőt
3. Al- le- lu- ja! Ne sírj im - már Má-ri- a, al- le-lu-ja, mert föltá- ma-dott az Úr

al- le- lu- ja, al- le- lu-ja. (5.t.) *
al- le- lu- ja, al- le- lu-ja.
al- le- lu- ja, al- le- lu-ja.

b) Mennybemenetel ünnepén:

Ant: Alleluja! Krisztus a mennybe fölmene, alleluja, /a fogságot fogva vitte, alleluja, alleluja.

1. (Keresztvetés) †MAGASZTALJA * az én lelkem az /Urat.

2. És örvendezik az én /lelkem,* az én üdvözítő Iste/nemben.

3. Mert meglátta az ő szolgálójának aláztos/ságát,*

és ime, mostantól fogva boldognak mondanak engem minden /nemzetek.